

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 219 /ລບ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20-6-2023

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍປ່າສະຫງວນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 2582/ກປ, ລົງວັນທີ 22 ພຶດສະພາ 2023.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແນໃສ່ອະນຸລັກຮັກສາໄວ້ ຄວາມສວຍສົດງົດງາມຂອງທິວທັດທໍາມະຊາດ, ການບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ທີ່ໄດ້ກໍານົດເພື່ອຈຸດປະສົງ ໃນການ ອະນຸລັກທໍາມະຊາດ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນພືດ, ພັນສັດນໍ້າ ແລະ ສັດປ່າ ນາໆຊະນິດ, ບໍລິການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ທໍາມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທໍາ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການສຶກສາ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງວິທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ລວມທັງສາຍນໍ້າ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ຄອງ, ບຶງ, ໜອງນໍ້າ, ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ລັດໄດ້ກໍານົດໃຫ້ເປັນປ່າສະຫງວນ;
2. ເຂດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ທັງໝົດຂອງທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ລວມທັງພື້ນທີ່ດິນຂອງບ້ານ ທີ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ຕິດກັບ ເຂດປ່າສະຫງວນ;

3. **ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ (Mitigation Hierarchy)** ໝາຍເຖິງ ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ແລະ ການບໍລິການລະບົບນິເວດທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກສາກົນ ຊຶ່ງຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຫຼີກລ່ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ພື້ນຟູ ແລະ ການທົດແທນຊີວະນານາພັນແບບຄົບຖ້ວນ (Offset) ຕາມລຳດັບ ແນໃສ່ການທົດແທນຊີວະນານາພັນເທົ່າເດີມ (No Net Loss) ຫຼື ການເພີ່ມຊີວະນານາພັນ (Net Gain);
4. ການທົດແທນຊີວະນານາພັນແບບຄົບຖ້ວນ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການ ເພື່ອທົດແທນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ທີ່ຍັງເຫຼືອຄ້າງ ແລະ ສືບຕໍ່ມີ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການ ຫຼີກລ່ຽງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ພື້ນຟູ ຢ່າງເໝາະສົມ;
5. ການທົດແທນຊີວະນານາພັນເທົ່າເດີມ ໝາຍເຖິງ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຊຶ່ງຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ບັນລຸຈຸດທີ່ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ຖືກດຸ່ນດ່ຽງ ໂດຍຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ຢ່າງເໝາະສົມ;
6. ການເພີ່ມຊີວະນານາພັນ ໝາຍເຖິງ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການພັດທະນາ ຊຶ່ງຜົນໄດ້ຮັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ບັນລຸຈຸດທີ່ຜົນກະທົບທາງບວກຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ມີລະດັບລື່ນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ຊີວະນານາພັນ ຢ່າງເໝາະສົມ;
7. **ສັນຍາອະນຸລັກ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານກຳນົດຂໍ້ຜູກພັນ ລະຫວ່າງ ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ມີພື້ນທີ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ ໂດຍການຮັບຮູ້ ຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ການຍັ້ງຢືນ ຂອງອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ;
8. **ສັນຍາຮ່ວມຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານກຳນົດຂໍ້ຜູກພັນ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ກັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ຢ່າງຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 4 ຫຼີກການກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ

ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັບປະກັນ ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນລະບົບ ແລະ ເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ, ມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປ່າສະຫງວນ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ II

ລະດັບ, ປະເພດ ແລະ ການກຳນົດ ປ່າສະຫງວນ

ໝວດທີ 1

ລະດັບປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 5 ລະດັບປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນ ຈັດເປັນ ສີ່ ລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່າສະຫງວນ ລະດັບຊາດ;
2. ປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ;

3. ປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ;
4. ປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ.

ມາດຕາ 6 ປ່າສະຫງວນ ລະດັບຊາດ

ປ່າສະຫງວນ ລະດັບຊາດ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີເນື້ອທີ່ ຫຼາຍກວ່າ ສາມສິບພັນ ເຮັກຕາ, ມີຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານພູມິສາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຫຼື ເປັນເຂດຍຸດທະສາດໃນ ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ຫຼື ສາກົນ.

ມາດຕາ 7 ປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ

ປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີເນື້ອທີ່ ແຕ່ ສອງພັນ ຫາ ສາມສິບພັນ ເຮັກຕາ, ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານພູມິສາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະ ທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຫຼື ເປັນເຂດຍຸດທະສາດໃນລະດັບແຂວງ.

ມາດຕາ 8 ປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ

ປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີເນື້ອທີ່ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ຫາ ຕໍ່າກວ່າ ສອງພັນ ເຮັກຕາ ລົງມາ, ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະດ້ານພູມິສາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຫຼື ເປັນເຂດຍຸດທະສາດໃນລະດັບເມືອງ.

ມາດຕາ 9 ປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ

ປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີເນື້ອທີ່ ສູນຈຸດຫ້າ ຫາ ຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ, ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະດ້ານພູມິສາດ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ຫຼື ເປັນເຂດຍຸດທະສາດໃນລະດັບບ້ານ.

**ໝວດທີ 2
ປະເພດປ່າສະຫງວນ**

ມາດຕາ 10 ປະເພດປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນ ມີ ຫົກ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່າສະຫງວນ ແບບອະນຸລັກເຂັ້ມງວດ;
2. ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ;
3. ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອະນຸສອນສະຖານທາງທຳມະຊາດ;
4. ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນເຂດອະນຸລັກພັນ ພືດ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ;
5. ປ່າສະຫງວນ ທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
6. ປ່າສະຫງວນ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແບບຍືນຍົງ.

ການຈັດແບ່ງປະເພດປ່າສະຫງວນ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ປ່າສະຫງວນ ປະເພດໃດໜຶ່ງ ໄປເປັນ ປ່າສະ ຫງວນປະເພດອື່ນ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11 ປ່າສະຫງວນ ແບບອະນຸລັກເຂັ້ມງວດ

ປ່າສະຫງວນ ແບບອະນຸລັກເຂັ້ມງວດ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນານາ ພັນ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະດ້ານທໍລະນີວິທະຍາ ທີ່ບໍ່ຖືກລົບກວນໂດຍມະນຸດ ແລະ ມີຄວາມໂດດເດັ່ນ ລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງວິທະຍາສາດ ໂດຍຈຳກັດ ແລະ ຄວບຄຸມການເຂົ້າຊົມ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ

ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີ ຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານລະບົບນິເວດທຳມະຊາດ ທີ່ໂດດເດັ່ນ, ມີຄຸນຄ່າແກ່ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງວິທະຍາສາດ, ທ່ອງທ່ຽວ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳ.

ມາດຕາ 13 ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອະນຸສອນສະຖານທາງທຳມະຊາດ

ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນອະນຸສອນສະຖານທາງທຳມະຊາດ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີ ລັກສະນະພິເສດທາງດ້ານພູມສັນຖານ ແລະ ທໍລະນີສາດ ທີ່ໂດດເດັ່ນ ເປັນຕົ້ນ ເຂດພູຜາ, ຖ້ຳ ຫຼື ສະຖານທີ່ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄວາມເຄົາລົບ, ເຊື່ອຖື ຫຼື ເປັນທີ່ສັກກາລະບູຊາມາແຕ່ດັ້ງເດີມ ແນໃສ່ເພື່ອປົກປັກຮັກສາເອກະລັກດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ມີຄຸນຄ່າແກ່ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 14 ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນເຂດ ອະນຸລັກພັນ ພືດ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ

ປ່າສະຫງວນ ທີ່ເປັນເຂດ ອະນຸລັກພັນ ພືດ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ຍັງມີຊະນິດພັນພືດ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ສະເພາະຖິ່ນທີ່ຫາຍາກ ແລະ ໃກ້ຈະສຸນພັນ.

ມາດຕາ 15 ປ່າສະຫງວນ ທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ປ່າສະຫງວນ ທາງປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນ ທີ່ມີປະຫວັດຄວາມເປັນມາຍາວນານ ທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ໂດດເດັ່ນ.

ມາດຕາ 16 ປ່າສະຫງວນ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແບບຍືນຍົງ

ປ່າສະຫງວນ ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແບບຍືນຍົງ ແມ່ນ ປ່າສະຫງວນທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເປັນເຂດທີ່ໄດ້ມີການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແບບຍືນຍົງ.

**ໝວດທີ 3
ການກຳນົດປ່າສະຫງວນ**

ມາດຕາ 17 ການກຳນົດປ່າສະຫງວນ

ການກຳນົດປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການກຳນົດເອົາປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເປັນປ່າສະຫງວນ ລວມທັງການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່, ການຍົກລະດັບ, ການຫຼຸດລະດັບ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນປ່າສະຫງວນ.

ການກຳນົດປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະຂອງພື້ນທີ່, ສະພາບປ່າໄມ້, ຊີວະນານາພັນລະບົບນິເວດ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງບ້ານ ທີ່ຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມເຂດທີ່ຈະກຳນົດເປັນເຂດປ່າສະຫງວນ;
2. ສ້າງແຜນທີ່ສະແດງ ຂອບເຂດທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດ ເປັນຕົ້ນ ສະພາບປ່າໄມ້, ຊີວະນານາພັນ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
3. ເປີດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ;
4. ສະເໜີອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
5. ສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 18 ການຮັບຮອງປ່າສະຫງວນ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍເປັນເອກະພາບ ກັບ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມ ຄອງປ່າສະຫງວນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ປ່າສະຫງວນ.

ການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນທີ່ຖືກຮັບຮອງຕາມ ມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ແມ່ນກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນ ທະບຽນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ແມ່ນພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ.

ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ ແລະ ລະດັບເມືອງ ແມ່ນຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 20 ການປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ

ການປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ ແມ່ນການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ. ການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ກຳນົດ ແລະ ຮັບຮອງປ່າສະຫງວນນັ້ນຄືນໃໝ່ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 17 ແລະ ມາດຕາ 18 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ການເພີ່ມເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນໃດໜຶ່ງ ຫາກມີຜົນຕໍ່ການປ່ຽນແປງລະດັບປ່າສະຫງວນໃຫ້ດຳເນີນການ ຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 52 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ສຳລັບການຫຼຸດເນື້ອທີ່ ປ່າສະຫງວນ ຍ້ອນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງຫັນປ່ຽນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 54 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 21 ການຂຶ້ນທະບຽນເປັນປ່າສະຫງວນ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ປ່າສະຫງວນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄົບຕາມມາດຕະຖານ ຂອງອົງການສາກົນໃດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ມໍຣະ ດົກພາກພື້ນ, ມໍຣະດົກໂລກ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂຶ້ນທະບຽນເປັນປ່າສະຫງວນ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ພາກທີ III ກິດຈະການປ່າສະຫງວນ

ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 22 ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ນອກຈາກດຳເນີນຕາມກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ແລ້ວ ຍັງມີກິດຈະການ ແລະ ເນື້ອໃນເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳຫຼວດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ;
2. ການສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ;
3. ການຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ເຂດປ່າສະຫງວນ;
4. ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນບ້ານ.

ມາດຕາ 23 ການສຳຫຼວດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ

ການສຳຫຼວດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ສະພາບປ່າໄມ້, ຊີວະນານາພັນ, ລະບົບນິເວດ, ເນື້ອທີ່ປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້, ມວນສານທາດອາຍກາກໂບນິກ (CO₂), ຊະນິດພັນສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ, ພັນພືດ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຄົນກັບສັດປ່າ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງບ້ານ ທີ່ມີພື້ນທີ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ, ຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຂອງພູມິທັດປ່າສະຫງວນ, ການກຳນົດເຂດແດນ ແລະ ການແບ່ງເຂດຄຸ້ມຄອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການ ສຳຫຼວດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 ການສ້າງ ແລະ ຮັບຮອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ່າສະຫງວນ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນ ສຳຫຼວດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບ ປ່າສະຫງວນ. ການສ້າງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ, ແຜນພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ກຳນົດລະອຽດມາດຕະການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ອົງການ ທີ່ມີສິດຮັບຮອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກົມປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງແຜນຈັດສັນ ປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ;
2. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນລະດັບ ແຂວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ.

ມາດຕາ 25 ການຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍປ່າສະຫງວນ

ການຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍປ່າສະຫງວນແຕ່ລະແຫ່ງ ແລະ ປະເພດ ແມ່ນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງປະຊາຊົນທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ ຮັບຮູ້ ຂອບເຂດປ່າສະຫງວນ, ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ, ເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ແລະ ເຂດກັນຊົນ, ສັນຍາອະນຸລັກ

ສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າ, ເສັ້ນທາງ, ທາງຍ່າງປ່າ, ຂົວ, ປ້ອມຍາມປ່າ, ປ້າຍ ແລະ ຫຼັກໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ຮັບຮູ້ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການບຸກລຸກທຳລາຍປ່າສະຫງວນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ່າສະຫງວນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 26 ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ

ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ ແມ່ນ ການຈັດສັນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນເຂດປົກຄອງ ບ້ານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບ ປ່າສະຫງວນ ເພື່ອໃຫ້ບ້ານ ເປັນເຈົ້າການ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ປ່າສະຫງວນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປ່າສະຫງວນ ໃນເຂດຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ກາຍເປັນບ້ານພັດທະນາດ້ານປ່າໄມ້.

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ.

ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ທົບທວນ ແລະ ກຳນົດ ປະເພດການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໃນເຂດປົກຄອງຂອງບ້ານ;
2. ກຳນົດຂອບເຂດ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍປ່າສະຫງວນ ທີ່ຂຶ້ນບ້ານປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ບົນພື້ນຖານການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ;
3. ສ້າງແຜນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ;
4. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບ້ານ ເປັນເຈົ້າການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຂຶ້ນບ້ານ, ຕ້ານ ຫຼື ສະກັດກັ້ນໄຟປ່າ, ການບຸກລຸກປ່າສະຫງວນ.

ໝວດທີ 2

ການປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 27 ການປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ

ການປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ ນອກຈາກດຳເນີນຕາມກົດຈະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ແລ້ວ ຍັງມີກົດຈະການ ແລະ ເນື້ອໃນເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ການປົກປັກຮັກສາເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ;
2. ການປົກປັກຮັກສາເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້;
3. ການປົກປັກຮັກສາເຂດກັນຊົນ;
4. ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ການບຸກລຸກ ແລະ ທຳລາຍປ່າສະຫງວນ;
5. ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ໄຟໄໝ້ປ່າ;
6. ການກັນ ແລະ ການຕ້ານ ພະຍາດໄມ້, ບຶງ ແມງ, ສັດຕູພິດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ;
7. ການປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນານາພັນ;
8. ການປຸກຈິດສຳນຶກ;
9. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 28 ການປົກປັກຮັກສາເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ

ເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ແມ່ນ ເຂດປ່າສະຫງວນ ທີ່ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານຊີວະນານາພັນ, ເປັນບ່ອນອາໄສ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນຕົ້ນຕໍຂອງສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າຊະນິດຕ່າງໆ, ເຂດຕົ້ນກຳເນີດຂອງສາຍນ້ຳ,

ປ່າລຽບແຄມນ້ຳ ແລະ ເຂດອື່ນ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ດຳເນີນ ທຸກກິດຈະການ ຍົກເວັ້ນ ກິດຈະການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປ່າສະຫງວນ ເປັນຕົ້ນ ການ ກວດກາລາດຕະເວນ, ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ການປົກປັກຮັກສາເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ຈຸດທີ່ຫຼໍ່ແຫຼມ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຮັບຮູ້;
2. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການບຸກລຸກ ປ່າສະຫງວນ ເຊັ່ນ ການລັກລອບ ຕັດ ໄມ້, ຈຸດປ່າ, ລ່າສັດແບບຜິດກົດໝາຍ ແລະ ການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການທຳລາຍຊັບພະຍາກອນ ປ່າໄມ້;
3. ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນຈັດສັນ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 29 ການປົກປັກຮັກສາເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້

ເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ແມ່ນ ເຂດປ່າສະຫງວນ ຊຶ່ງລັດຈັດສັນໃຫ້ບ້ານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າ ສະຫງວນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ ປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນານາພັນແບບຍືນຍົງ ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຕອບແທນ ທີ່ເໝາະສົມ.

ການປົກປັກຮັກສາເຂດຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດປ້າຍ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ຈຸດທີ່ຫຼໍ່ແຫຼມ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຮັບຮູ້;
2. ຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຜະລິດກະສິກຳ, ປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງ ປ່າຂອງດົງ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສ້າງເສດຖະກິດຄອບຄົວເປັນສິນຄ້າ;
3. ກຳນົດເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ ປ່າໄມ້, ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພື່ອສາທາລະ ນະປະໂຫຍດຂອງບ້ານ ແລະ ເພື່ອຄອບຄົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້;
4. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຕັດໄມ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 30 ການປົກປັກຮັກສາເຂດກັນຊົນ

ເຂດກັນຊົນ ແມ່ນ ເຂດປ່າສະຫງວນ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ອ້ອມຮອບເບື້ອງນອກ ເຂດແດນ ຂອງປ່າສະຫງວນ ທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ປະຊາຊົນນຳໃຊ້. ການປົກປັກຮັກສາເຂດກັນຊົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 29 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 31 ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ການບຸກລຸກ ແລະ ທຳລາຍປ່າສະຫງວນ

ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ການບຸກລຸກ ແລະ ທຳລາຍປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວ ກວດກາ, ລາດຕະເວນ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ການບຸກລຸກ ແລະ ທຳລາຍ ປ່າໄມ້, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ, ການເຊື່ອມໂຊມ ຂອງຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ, ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ຄົນ ແລະ ສັດປ່າ, ການຄຸ້ມ ຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ໂດຍການ ຕັ້ງຈຸດກວດກາ ຕາມຈຸດ ຫຼໍ່ແຫຼມ ຫຼື ເສັ້ນທາງ ເຂົ້າ-ອອກ, ຕັ້ງປ້ອມຍາມປ່າ, ສ້າງແຜນທີ່ລາດຕະເວນ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ຕາມເຕັກ ນິກວິຊາການ ທີ່ກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 32 ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານ ໄຟໄໝ້ປ່າ

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານໄຟໄໝ້ປ່າ, ວາງມາດຕະການປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ປ່າ ໂດຍການສ້າງໃຫ້ມີ ກຸ່ມປ້ອງກັນ, ປ້ອມຍາມປ່າ, ເຜົ່າລະວັງ ແລະ ແລວປ້ອງກັນໄຟໄໝ້ປ່າ ຕາມຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງລະດົມພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ງົບປະມານ ຈາກທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າໃນການມອດໄຟປ່າ.

ມາດຕາ 33 ການກັນ ແລະ ການຕ້ານ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ

ການກັນ ແລະ ການຕ້ານ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ ແມ່ນ ການເຜົ່າລະວັງ, ຕິດຕາມການເກີດ, ລະບາດ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ ລວມທັງຊະນິດພັນຕ່າງຖິ່ນຮຸກຮານ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ທັນເວລາ.

- ການກັນ ແລະ ການຕ້ານ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:
1. ເຜົ່າລະວັງ, ສຶກສາຂໍ້ມູນການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງເຊື້ອພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ;
 2. ຈັດຕັ້ງການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ ໃນເຂດປ່າຂອງຕົນ;
 3. ກຳນົດເຂດປອດພະຍາດ ແລະ ເຂດປ້ອງກັນ;
 4. ສ້າງສູນຄົ້ນຄວ້າການກັນ ແລະ ຕ້ານ ພະຍາດໄມ້, ບຶ້ງ ແມງ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດສັດປ່າ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ, ການແຈກຢາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ແນວພັນໄມ້, ພັນສັດປ່າ ແລະ ພັນພືດ ທີ່ປອດພະຍາດ;
 5. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍພັນໄມ້, ພັນສັດປ່າ ແລະ ພັນພືດ ທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດຢ່າງເດັດຂາດ;
 6. ມີການເຄື່ອນໄຫວອື່ນທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 34 ການປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນາໆພັນ

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນາໆພັນ ເປັນຕົ້ນ ພັນໄມ້, ພັນພືດ, ພັນສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ປະເພດຫວງຫ້າມ, ຫາຍາກ ແລະ ໃກ້ຈະສູນພັນ ດ້ວຍການ ສຳຫຼວດ, ກຳນົດເຂດແຫຼ່ງພັນ, ຂຶ້ນບັນຊີ ພັນໄມ້, ພັນພືດ, ພັນສັດປ່າ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ກຳນົດແຜນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພື້ນຟູ ຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35 ການປຸກຈິດສຳນຶກ

ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍຜ່ານສົມວນຊົນ, ກຳນົດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ການຮຽນ-ການສອນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ເພື່ອປຸກລະດົມທົ່ວປວງຊົນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 36 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງໂຄງການລົງທຶນ

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ຫຼື ຕິດກັບເຂດໂຄງການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນແບບຍືນຍົງ,

ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເປັນທຳ, ການປະເມີນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການຊົດເຊີຍອື່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນານາພັນ ໃນເຂດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ.

ໃນໄລຍະກະກຽມໂຄງການ, ຖ້າຜົນຂອງການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ບໍ່ສາມາດທົດແທນຊີວະນານາພັນເທົ່າເດີມ, ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ.

ສຳລັບ ປ່າສະຫງວນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນເປັນປ່າສະຫງວນ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3 ການພັດທະນາປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 37 ການພັດທະນາປ່າສະຫງວນ

ການພັດທະນາປ່າສະຫງວນ ນອກຈາກດຳເນີນຕາມກົດຈະການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ປ່າໄມ້ ແລ້ວ ຍັງມີກົດຈະການ ແລະ ເນື້ອໃນເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ການຟື້ນຟູ ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນານາພັນ;
2. ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ການປູກເສີມ;
3. ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່;
4. ການສ້າງບ້ານພັດທະນາປ່າໄມ້;
5. ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ;
6. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ;
7. ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 38 ການຟື້ນຟູ ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນານາພັນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງລະບົບການຟື້ນຟູ ລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນານາພັນ, ກຳນົດ ແລະ ການຈ່າຍຄ່າບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ການຟື້ນຟູຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ປ່ອຍສັດປ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ຄົ້ນສູ່ທຳມະຊາດຕາມລະບຽບການ ແລະ ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວະນານາພັນ.

ມາດຕາ 39 ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ການປູກເສີມ

ການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ການປູກເສີມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດເຂດຟື້ນຟູປ່າໄມ້ ແບບທຳມະຊາດ ແລະ ການປູກເສີມ ຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ;
2. ກຳນົດຊະນິດພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ແທດເໝາະກັບລະບົບນິເວດຂອງພື້ນທີ່ປ່າດັ່ງກ່າວ;
3. ສ້າງເປັນແຜນການ ຫຼື ໂຄງການຟື້ນຟູປ່າໄມ້ ຕິດພັນກັບກົດຈະກຳສິ່ງເສີມການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບປ່າສະຫງວນ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
5. ຂຶ້ນທະບຽນເປັນປ່າປູກ ແລະ ຟື້ນຟູ ຕາມລະບຽບການ;
6. ກຳນົດລະບຽບການນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຜູ້ປູກ ຫຼື ຟື້ນຟູ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເຊັ່ນ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງທີ່ປູກ ຫຼື ຟື້ນຟູ, ບ່ອນນຸຍາດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ ໄມ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງການຄ້າ, ຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄ້າຂາຍສິນເຊື່ອກາກບອນປ່າໄມ້ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 40 ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ໃນ ແລະ ຕິດກັບເຂດປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ ແລະ ຢຸດເຊົາການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ເພື່ອຫັນມາເຮັດອາຊີບຄົງທີ່ ດ້ວຍການຈັດສັນດິນ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ເຂດທຳການຜະລິດແບບຄົງທີ່, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ສ້າງເສດຖະກິດຮ່ວມມືຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕາມທຳແຮງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ການປູກພືດກະສິກຳ, ລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ, ປູກຕົ້ນໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການສ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແລະ ແຜນພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 41 ການສ້າງບ້ານພັດທະນາປ່າໄມ້

ການສ້າງບ້ານພັດທະນາປ່າໄມ້ ແມ່ນ ການສ້າງໃຫ້ບ້ານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ ຕາມການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ບ້ານພັດທະນາປ່າໄມ້ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ມີສະຕິເຄົາລົບປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບປ່າໄມ້;
2. ມີແຜນຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນບ້ານ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກທ້ອງຖານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ;
3. ມີສັນຍາອະນຸລັກ;
4. ມີລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແບບປະສົມປະສານ ທີ່ຍືນຍົງ;
5. ເປັນບ້ານທີ່ມີການປູກ ແລະ ຂະຫຍາຍປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 42 ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ວາງແຜນຈັດສັນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາ ການທ່ອງທ່ຽວພ້ອມທັງດຳເນີນການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ ໃນເຂດພູມິທັດປ່າສະຫງວນ ເພື່ອປະເມີນຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 43 ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ເຊັ່ນ ແມງໄມ້, ພັນ ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ ແລະ ພັນພືດ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ, ທໍລະນີສາດ, ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ມວນສານກາກບອນປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລາຍງານຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສຳເລັດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 44 ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານປ່າສະຫງວນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ເປັນເຈົ້າການສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບປ່າສະຫງວນ ໂດຍເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານປ່າໄມ້ ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານປ່າສະຫງວນ ໂດຍ ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 4 ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 45 ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ

ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ລວມທັງໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ເຂດທີ່ຈັດສັນໃຫ້ ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນກະທົບ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຊີວະນານາພັນ, ຄຸນນະພາບຂອງດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສຳລັບການນຳໃຊ້ ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າໃນປ່າສະຫງວນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ເພື່ອສາລະນະປະໂຫຍດ;
2. ນຳໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ;
3. ນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ;
4. ນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 46 ການນຳໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ການນຳໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການອະນຸລັກລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນານາພັນ, ການຄ້າຂາຍກາກບອນປ່າໄມ້, ການຈ່າຍຄ່າບໍລິການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກ ແລະ ການພັກຜ່ອນ, ການປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີຄຸນຄ່າທາງປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະ ທຳ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແລະ ກົດໝາຍ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ໄມ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ແມ່ນ ໃຊ້ເພື່ອການປຸກສ້າງຫ້ອງການ, ສະໂມສອນ, ໂຮງຮຽນ, ສຸກສາລາ, ວັດ, ຂົວ ໂດຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໄມ້ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນ ຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ຕາມແຜນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ປະຈຳ ປີຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງ.

ສ່ວນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ບໍ່ເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອເປັນຢາປົວພະຍາດ, ການປະດັບປະດາ, ການວາງສະແດງ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ເກັບກູ້ຕາມເຂດ ທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 47 ການນຳໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ

ການນຳໃຊ້ເພື່ອຄອບຄົວ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອຜົນປະ ໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນໃນບ້ານ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ໄມ້ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຄອບຄົວ ແມ່ນ ນຳໃຊ້ ເພື່ອປຸກສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ເຮືອນສະເພາະຄອບຄົວທີ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ ຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ ບໍ່ມີເຮືອນຢູ່, ເຮືອນເກົ່າແກ່, ເປ່ເພ ຫຼື ຖືກເສຍ ຫາຍຈາກໄພພິບັດ ໂດຍໃຫ້ນຳໃຊ້ໄມ້ ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ຕາມລະບຽບ ການ.

ສ່ວນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ເປັນອາຫານ, ເກີດຕາມລະດູການ ແລະ ຊົມໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງປະຊາຊົນ ສາມາດເກັບກູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້.

ມາດຕາ 48 ການນຳໃຊ້ຕາມປະເພນີ

ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ລວມທັງໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃນປ່າສະຫງວນ ຕາມປະເພນີ ແມ່ນ ການຊົມໃຊ້ ທີ່ເຄີຍປະຕິບັດກັນມາ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ສະເພາະໃນຂອບເຂດປ່າໄມ້ບ້ານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 ການນຳໃຊ້ເພື່ອທຸລະກິດ

ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ເພື່ອທຸລະກິດ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ເຂົ້າໃນການທ່ອງທ່ຽວ, ເປັນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ, ການບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້, ການຄ້າຂາຍກາກບອນປ່າໄມ້, ການຖ່າຍທຳຮູບເງົາ, ສາລະຄະດີ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ບົນພື້ນຖານ ການນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ.

ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ຕາມການອະນຸຍາດ;
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການໃນປ່າສະຫງວນຕາມແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ພື້ນຟູ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປ່າສະຫງວນໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງ;
3. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຍອດນ້ຳ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ໃນປ່າສະຫງວນ;
4. ເປັນເຈົ້າການ, ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ປະກອບສ່ວນ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການທຳລາຍປ່າ, ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ການລັກລອບຂຸດຄົ້ນໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ໃນປ່າສະຫງວນ;
5. ຈ່າຍຄ່າ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ, ເສຍຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ການຮັບຮູ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະ ອາໄສຢູ່ ກ່ອນການຮັບຮອງເປັນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອຈັດສັນ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫຼື ຂຶ້ນທະບຽນອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ພວກກ່ຽວຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV
ການຫັນປ່ຽນ, ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ

ໝວດທີ 1
ການຫັນປ່ຽນ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 52 ການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ

ການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ເປັນປ່າຜະລິດ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ. ສໍາລັບການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ເປັນປ່າປ້ອງກັນ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ເປັນ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອະນຸຍາດຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ການຮັບຮອງຂອງສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ.

ການຫັນປ່ຽນ ປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ເປັນປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ແມ່ນ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ການຮັບຮອງຂອງສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ.

ການຫັນປ່ຽນ ປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ ເປັນປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ແມ່ນ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍເປັນເອກະພາບກັບອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 53 ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ຂອງຊາດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ການຫັນປ່ຽນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດ ລໍາດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີ ສອງ ລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ລັກສະນະຖາວອນ ຊຶ່ງເປັນການຫັນປ່ຽນເພື່ອຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະຍາວນານ ເປັນຕົ້ນການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ຕີນເສົາສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ຕີນເສົາເຄື່ອງສົ່ງສັນຍານໂທລະສັບ ຫຼື ການຈັດສັນພູມລໍາເນົາ;
2. ລັກສະນະຊົ່ວຄາວ ຊຶ່ງເປັນການຫັນປ່ຽນເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງທີ່ກິດຈະການດັ່ງກ່າວໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ ຕ້ອງຫັນປ່ຽນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເປັນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນເໝືອນເດີມ ເປັນຕົ້ນເສັ້ນທາງຜ່ານເຂົ້າຫາເຂດກໍ່ສ້າງ, ສະຖານທີ່ປຸກສ້າງຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 54 ອົງການລັດທີ່ມີສິດຕິກລົງກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ອົງການລັດທີ່ມີສິດຕິກລົງກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງຫັນປ່ຽນປະເພດທີ່ດິນ ປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ແລະ ປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ເປັນທີ່ດິນປະເພດອື່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
2. ລັດຖະບານ ຕົກລົງຫັນປ່ຽນ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບຂອງ ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ ຕົກລົງຫັນປ່ຽນ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ ຕາມການສະເໜີຂອງ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 55 ພັນທະໃນການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ລັກສະນະຖາວອນ:
 - ຈ່າຍຄ່າບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການ;
 - ຄ່າທຳນຽມການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ເປັນອ່າງເກັບນໍ້າ;
 - ຄ່າບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້;
 - ປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ລວມທັງຄ່າທົດແທນຊີວະນານາພັນ;
 - ຄ່າປູກໄມ້ທົດແທນ.
2. ການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ລັກສະນະຊົ່ວຄາວ:
 - ຈ່າຍຄ່າບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການ;
 - ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ສຳລັບການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ໃນເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ແບບເປີດໜ້າດິນ;
 - ຄ່າບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້;
 - ປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ລວມທັງຄ່າທົດແທນຊີວະນານາພັນ;
 - ຄ່າປູກໄມ້ທົດແທນ ແລະ ຄ່າປັບໜ້າດິນຄືນ.

ການຄິດໄລ່ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າພັນທະຕ່າງໆ ຂ້າງເທິງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2

ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 56 ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ

ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ທຳມະຊາດ, ການພື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການດຳເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການແຮ່ທາດ.

ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ດຳເນີນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມເໝາະສົມທາງທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ ດິນ, ອາກາດ, ຄວາມສູງຈາກລະດັບນ້ຳທະເລ, ປະລິມານນ້ຳຝົນ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ສິດ ນຳໃຊ້ ຫຼື ໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ, ສຳຫຼວດສະພາບປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ປົກສາຫາລື ເປັນເອກະພາບກັບປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ບັນຫາອື່ນທີ່ຈຳເປັນ;
2. ສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍການຍິ່ງຢືນຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນ, ການພັດທະນາບ້ານ, ການສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຊາຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳເນີນ ການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອື່ນໆ ຕະຫຼອດເຖິງການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ.

ໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ທີ່ມີຢູ່ໃນເຂດໃຫ້ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ແມ່ນ ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ຍົກເວັ້ນໄມ້ປູກ ທີ່ເປັນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ.

ມາດຕາ 57 ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ ສາມາດດໍາເນີນໄດ້ ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ.

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບເມືອງ ເພື່ອກິດຈະການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ ສາມາດດໍາເນີນໄດ້ ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 58 ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອການຟື້ນຟູປ່າ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຕາມແຜນຈັດສັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດສິດອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນການກໍານົດໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ປີ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ຫາ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນກໍານົດໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ປີ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ອະນຸຍາດເນື້ອທີ່ຕໍ່າກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ ໜຶ່ງໂຄງການລົງທຶນ ໃນກໍານົດໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບ ປີ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບກັບພະແນກການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 59 ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້

ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ສາມາດດໍາເນີນໄດ້ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບເມືອງ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ສາມາດດໍາເນີນໄດ້ໃນເຂດທີ່ລັດຈັດສັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 60 ການສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການແຮ່ທາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງການສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການບໍ່ແຮ່ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕິກລົງການສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ເພື່ອດໍາເນີນໂຄງການບໍ່ແຮ່ທົ່ວໄປ.
ສໍາລັບລະບຽບການ ແລະ ກໍານົດໄລຍະເວລາສໍາປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 61 ພັນທະ ຂອງຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ

ຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນຈັດສັນປ່າສະຫງວນ;
2. ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຄ່າການບໍລິການ ທາງດ້ານວິຊາການ, ຄ່າປັບໜ້າດິນ, ຄ່າປູກຕົ້ນໄມ້, ຄ່າຟື້ນຟູປ່າທົດແທນຄືນ, ປະຕິບັດລຳດັບ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄ່າທຳນຽມອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;
3. ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານລະບົບນິເວດປ່າໄມ້ ເຂົ້າກອງທຶນປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້;
4. ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າສິ້ນເປືອງ;
5. ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້;
6. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

**ພາກທີ V
ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ**

ມາດຕາ 62 ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນ ແຕ່ລະແຫ່ງ ມີກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ກອງໜຶ່ງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານ.

ປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ທີ່ກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ເປັນປ່າສະຫງວນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ແມ່ນ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ທີ່ບໍ່ກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ ແມ່ນອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍແມ່ນ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນເສນາທິການ ໂດຍກົງ.

ປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ແມ່ນ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ປ່າສະຫງວນລະດັບເມືອງ ແມ່ນ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ ແມ່ນ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 63 ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ມີຫົວໜ້າກອງ ໜຶ່ງທ່ານ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວຄົນ ສໍາລັບປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ແລະ ປ່າສະຫງວນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ເປັນປ່າສະຫງວນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ່ວນປ່າສະຫງວນລະດັບອື່ນ ມີຈຳນວນວິຊາການຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຕ່ລະປ່າສະຫງວນ ພ້ອມທັງປະກອບເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ອາວຸດ ແລະ ຈັດສັນງົບປະມານຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ແລະ ປ່າສະຫງວນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ເປັນປ່າສະຫງວນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ມີຖານະເທົ່າກັບ ພະແນກການຂອງກົມ ຫຼື ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ. ຫົວໜ້າກອງ ມີຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ ສີ່ ຂຶ້ນໄປ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນປ່າສະຫງວນຕັ້ງຢູ່.

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ມີຖານະເທົ່າກັບຂະແໜງປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ. ຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງ ປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ ມີຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ປະເພດ ຫ້າ ຂຶ້ນໄປ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ.

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ມີຖານະເທົ່າກັບ ໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ. ຫົວໜ້າກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ແລະ ລະດັບບ້ານ ມີຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ ຫົກ ຂຶ້ນໄປ, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ໂດຍເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 64 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ;
4. ຈຸງງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ;
5. ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 65 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບປ່າສະຫງວນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບປ່າສະຫງວນ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ປ່າສະຫງວນ ລວມທັງແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
4. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
5. ສ້າງຕັ້ງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບແຂວງ ແລະ ມອບໝາຍສິດອໍານາດ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ກອງດັ່ງກ່າວ;
6. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
8. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
10. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາໃນການນໍາໃຊ້, ເຊົ່າ, ສໍາປະທານ ແລະ ຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
11. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ຍົກເລີກການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ;

12. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ປ່າສະຫງວນ;
13. ພິຈາລະນາ ຮັບຮອງ ຫຼື ຍົກເລີກປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ;
14. ສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
15. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
18. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ສິນທິ ສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
3. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບທຸກວຽກງານໃນປ່າສະຫງວນ;
4. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ປົກປັກຮັກສາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
5. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
6. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
8. ສະເໜີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພິຈາລະນາການເຊົ່າ, ສໍາປະທານ ແລະ ຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
9. ສະເໜີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ອະນຸຍາດການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ເປັນປ່າ ສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ;
10. ສະເໜີອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ຍົກເລີກປ່າສະຫງວນລະດັບເມືອງ;
11. ສະເໜີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ຍົກເລີກການສ້າງຕັ້ງປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ;
12. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ປ່າສະຫງວນ ລວມທັງການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນກິນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຢູ່ຂັ້ນທີ່ເໝາະສົມ;
13. ສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
14. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
15. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ, ອະນຸມັດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸມັດ ແຜນນໍາໃຊ້ ສໍາລັບກິດຈະການທີ່ຈະດໍາເນີນ ໃນປ່າສະຫງວນ ລະດັບແຂວງ ລວມທັງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
17. ສ້າງຕັ້ງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານ ແລະ ມອບໝາຍສິດອໍານາດການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ກວດກາປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ທ້ອງຖານດັ່ງກ່າວ;
18. ສະເໜີກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ສໍາລັບ ປ່າສະຫງວນລະດັບແຂວງ;

19. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
20. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 67 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
2. ໂຄສະນາ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
3. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບທຸກວຽກງານໃນປ່າສະຫງວນ;
4. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ, ພັດທະນາ, ປົກປັກຮັກສາ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
6. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີດ້ານການຂະຫຍາຍພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;
8. ສະເໜີພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາການເຊົ່າ, ສໍາປະທານ ແລະ ຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ;
9. ສະເໜີພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ອະນຸຍາດການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ ເປັນປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ;
10. ສະເໜີອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ຍົກເລີກປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ;
11. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ ລວມທັງການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນກິນໄກການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ ຢູ່ຂັ້ນທີ່ເໝາະສົມ;
12. ສະເໜີສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
13. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
14. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ ອະນຸມັດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸມັດ ແຜນນໍາໃຊ້, ທີ່ສະເໜີສໍາລັບກິດຈະການທີ່ຈະດໍາເນີນ ໃນປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ ລວມທັງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
15. ສະເໜີພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ລະດັບເມືອງ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 68 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ

ຈຸງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;

2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນວຽກງານໃນເຂດປ່າສະຫງວນ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນແບບຍືນຍົງ;
5. ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ປູກໄມ້ ແລະ ພື້ນຟູປ່າສະຫງວນລະດັບບ້ານ ຕາມແຜນຈັດສັນປ່າໄມ້ ຂັ້ນບ້ານ ແນໃສ່ສ້າງບ້ານ ໃຫ້ກາຍເປັນບ້ານພັດທະນາປ່າໄມ້;
6. ຕິດຕາມ, ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຜິດກົດໝາຍໃນປ່າສະຫງວນ ເປັນຕົ້ນ ການ ລັກລອບຕັດໄມ້, ການຈຸດປ່າ, ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ການລັກລອບລ່າສັດ, ການເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງທັນການ;
7. ສະເໜີ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ລະດັບບ້ານ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 69 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ກອງຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
3. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
4. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງແຜນຈັດສັນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ;
5. ສະເໜີຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່, ຍົກລະດັບ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ຫັນປ່ຽນ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນ ປ່າສະຫງວນ;
6. ຕິດຕາມ ແລະ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຊີວະນານາພັນ;
7. ພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີ ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ອາຊີບ ໜັ້ນຄົງ;
8. ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການເຄື່ອນໄຫວ ອັນບໍ່ດີທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າສະ ຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
9. ຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ ປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ປະຊາຊົນ;
10. ເຊັນສັນຍາອະນຸລັກ ແລະ ສັນຍາການຮ່ວມຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ;
11. ປະສານສົມທົບ ກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
12. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ຕາມການມອບໝາຍ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ໃຫ້ຂຶ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 70 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່;
3. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ.

ມາດຕາ 71 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ເຄື່ອງແບບ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 72 ເຄື່ອງແບບ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີເຄື່ອງແບບ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ ຊຶ່ງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 73 ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານປ່າສະຫງວນ ແລະ ທີ່ດິນປ່າສະຫງວນ ມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ ຊຶ່ງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ວາງອອກ.

ພາກທີ VIII

ງົບປະມານນຳໃຊ້ໃນວຽກງານປ່າສະຫງວນ

ມາດຕາ 74 ແຫຼ່ງລາຍຮັບ

ແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານປ່າສະຫງວນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້;
3. ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ;
5. ຄ່າສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລຳດັບມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ;
6. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 75 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານເຂົ້າໃນວຽກງານປ່າສະຫງວນ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແມ່ນ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາກິດຈະການ ປ່າສະຫງວນ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 76 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເປັນແບບຢ່າງ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ່າສະຫງວນ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 77 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກລົງໂທດ ໂດຍການສຶກສາ ອິບຮິມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ X

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 78 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້.

ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 79 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 04 ກໍລະກົດ 2023 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ດຳລັດວ່າດ້ວຍປ່າສະຫງວນ ສະບັບເລກທີ 134/ລບ, ລົງວັນທີ 13 ພຶດສະພາ 2015.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ